

Бендера Іван Миколайович

*директор Інституту механізації і електрифікації
сільського господарства Подільського державного
аграрно-технічного університету,
доктор педагогічних наук, професор*

Рейтинг-оцінювання діяльності членів громадських формувань – дієвий мотиваційний механізм

Рейтинг (англ. rating – оцінка) – метод оцінювання, віднесення до певного класу, розряду або категорії за визначеними показниками. Метою визначення рейтингу є: порівняння досягнутих результатів у загальній роботі всіх суб'єктів; визначення місця члена формування за кількістю набраних балів у рейтингу; отримання даних для відслідковування змін, що відбулися у їх діяльності.

Для проведення роботи з визначення рейтингу членів загонів сприяння міліції, в штабі формування призначається відповідальна особа, яка, використовуючи інформацію від старост груп, періодично (за графіком) заносить дані в комп'ютер, накопичує їх і за спеціальною програмою в кінці півріччя оприлюднює результати, подає їх керівництву формування для прийняття адекватних заходів – пільг, стягнень, заохочень.

Найбільш ефективним варіантом використання результатів рейтингу слід вважати матеріальне заохочення пропорційно кількості набраних балів.

Позитивним у методиці рейтингового оцінювання діяльності членів загону сприяння міліції „Кобра» Подільського державного аграрно-технічного університету є конкретне кількісне оцінювання підсумків рейтингу кожного члену на підставі різноманітних показників, що характеризують всі основні напрями їх роботи. Практичний досвід запровадження рейтингового оцінювання роботи членів формування можна рекомендувати для впровадження у інших громадських формувань.

Ніщо так не занижує ефективність роботи колективу, як славнозвісна «зрівнялівка». Кожний суб'єкт освітньої діяльності повинен усвідомлювати всі аспекти причинно-наслідкового зв'язку між особистим внеском у систему і величини «отриманого» від неї. Вважаємо, що концепція рейтингування членів формування є потужним мотиваційним механізмом їх діяльності.

Наведені фактори оцінювання, критерії (бали) є орієнтовними, характерними здебільшого для системи аграрної освіти, але, внесення змін у перелік позицій, величину оцінок, залежно від особливості спеціальності, традицій ВНЗ, територіального менталітету, зробить запропоновану технологію дієвою і корисною.

Берендєєва Анастасія Ігорівна

*науковий співробітник ВОНР
Одеського державного університету
внутрішніх справ, кандидат юридичних наук*

Проблемні аспекти законодавства у сфері профілактики злочинів

Не викликає заперечень постулат, що попередження злочинів є пріоритетною задачею України у розбудові демократичної правової держави.

Правову основу попередження злочинності складають норми, що містяться в законах, підзаконних нормативно-правових актах, а також міжнародно-правових угодах і договорах, учасником яких є Україна.

Можна визначити два основних напрями правового регулювання профілактики злочинів: матеріальної та процесуальної спрямованості. Перший напрямок охоплює усю сукупність правових норм, які тим чи іншим чином впливають на криміногенні фактори, що створюють умови для вчинення злочинів, з метою їх усунення. Це, перш за все Конституція України, Кримінальний та Кримінально-процесуальний кодекси України. Ці закони визначають, що попередження злочинів є пріоритетною задачею держави і її зусилля повинні бути спрямовані на виявлення з метою усунення причин та умов, що сприяють вчиненню злочинів.